

מדינת ישראל
מנהל התכנון-משרד הפנים
ועדת ערר מחוזית לתכנון ובניה מחוז מרכז

בפני: יו"ר הוועדה: נילי בן משה ידגר, עו"ד

חברי הוועדה: אדריכל רשום ע"פ סעיף 12 א (3): מר אריה שילה

נציגת מתכננת המחוז: גב' יהודית שמידט

נציג ציבור: מר ראים פלאח

נציגת ציבור: גב' הדס אוחנה

העוררים: דעבול פואד ויוסף

-נגד-

הוועדה המקומית: הוועדה המקומית לתכנון ובניה ראשון לציון

המשיב: אליעזר שחר

החלטה

1. בפנינו ערר ובקשה דחופה להתליית היתר בניה שהנפיקה הוועדה המקומית לתכנון ולבניה ראשון לציון (להלן: "**הוועדה המקומית**") למשיב 2 (להלן: "**המשיב**") להריסת בית מגורים קיים והקמת בית מגורים חדש בן 2 קומות, קומת מרתף וחדר על הגג, הכולל 3 יח"ד במקרקעין הידועים כגוש: 3938, חלקה: 24 ברחוב נווה ציון 6 ראשון לציון (להלן בהתאמה: "**הבקשה להיתר**", "**היתר הבניה**", ו-"**המקרקעין**" או "**החלקה**").
2. הבקשה להיתר כללה מספר הקלות, ובהן: הגבהת המבנה לגובה של 10.27 מ' במקום 9.5 מ'; הגבהת פיר מעלית לגובה של 11.58 מ' במקום 9.5 מ'; הקלה בקו בנין דרומי 2.73 מ' במקום 3 מ'; תוספת שטחי בניה בשיעור של עד 6% משטח המגרש; הגדלת תכסית קרקע ל-35% במקום

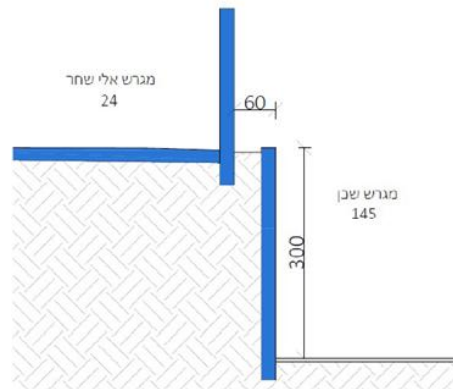
29% ; ניוד שטחים בין הקומות.

3. על החלקה בנויים שלושה מבני מגורים - מבנה המשיב בצד הדרומי של החלקה ושני מבנים נוספים המוחזקים על ידי בעלי זכויות אחרים בצד הצפוני של החלקה.
4. העוררים הם בעלי הזכויות במקרקעין הידועים כגוש : 3938, חלקה : 145, הגובלים ממזרח למקרקעין (להלן : "מגרש העוררים").
5. להלן תצלום מתוך מערכת ה-simplex הממחיש את מיקום המגרשים :

6. לטענת העוררים, בהיתר הבניה נפל פגם מהותי בכל הנוגע לקיר תמך הגובל בין החלקה לבין מגרשם, שגובהו עולה על 3 מ' והוא אינו מדורג כנדרש בתקנה 4.09(2) לתקנות התכנון והבניה (בקשה להיתר, תנאיו ואגרות), תש"ל-1970 (להלן : "תקנות בקשה להיתר"), ומבלי שפורסמה הקלה לענין זה.
7. עוד לטענתם, הבקשה להיתר לא הומצאה להם ועל היתר הבניה נודע להם לראשונה עם תחילת ביצוע עבודות קיר התמך, אז פנו ביום 10.5.2026 לוועדה המקומית ולמשיב. מכל מקום, גם אם יקבע כי הבקשה להיתר הומצאה כדין, לטענתם אין בכך כדי לרפא את הפגם שכן קיר התמך והפרשי הגובה לא הוצגו באופן ברור ומספק במסמכי הבקשה, לא הוצג דירוג לקיר, ולא פורסמה הקלה בגין כך כנדרש על פי הדין.
8. הפגם אינו ניתן לריפוי באמצעות פרסום הקלה בדיעבד שעה שאין סמכות לוועדה המקומית לאשר הקלה מתקנות בקשה להיתר. בנוסף, לוועדת ערר סמכות גם לאחר תחילת ביצוע עבודות, לבטל את היתר הבניה בחלקו ולהתלותו עד להכרעה בערר.
9. הוועדה המקומית הבהירה בתשובתה לערר כי אף שמפלסי המדידה של הקרקע הוצגו במסמכי הבקשה להיתר, קיר התמך לא הוצג באופן מספק כך שסוגיית גובהו והצורך בדירוגו על פי תקנות בקשה להיתר, לא באו לידי ביטוי בהערות בדיקה של הצוות המקצועי, ולא נבחנו לגופם בעת אישורה.
10. יחד עם זאת, בהתחשב בכך שהבניה החלה ומשמדובר בתיקון נקודתי, הסעד הראוי אינו התליית היתר הבניה, אלא תיקון הרכיב הנוגע לקיר התמך באמצעות הגשת בקשה לשינויים בהיתר בסמכות מהנדס, מכוח תקנות התכנון והבניה (התרת שינויים בהיתר על ידי מהנדס ועדה מקומית), תשנ"ב-1992 (להלן : "תקנות שינויים בסמכות מהנדס").
11. בהתאם, הציעה הוועדה המקומית כי קיר התמך יתוקן כך שבגובה של 2.99 מ' מעל מפלס מגרש

העוררים תבוצע נסיגה של 60 ס"מ לתוך מגרש המשיב, ומאותה נקודה יבנו יתרת קיר התמך והגדר שמעליו, כאשר במרווח שיווצר תיוותר ערוגה, וכפי שהומחש בתשריט שצורף לתשובה לערר:

:

12. המשיב טען כי דין הערר להידחות על הסף מחמת שיהוי ומעשה עשוי, וכי לא מתקיימים אינטרסים כבדי משקל המצדיקים את ביטול היתר הבניה או התלייתו. הערר הוגש למעלה משנתיים וחצי לאחר פרסום הבקשה להיתר וההקלות, וכעשרה חודשים לאחר מתן היתר הבניה, אף שהעוררים ידעו על הליכי הרישוי, שוחחו עימו על גובה הקיר ועל היעדר דירוגו, ליוו את העבודות ואפשרו גישה דרך מגרשם.
13. המשיב הסתמך על היתר בניה שניתן לו כדין ועד למועד הגשת הערר הושלמו עבודות בניה משמעותיות, ובהן כלונסאות, קומת מרתף, רצפת מפלס 0.00, חלק ניכר משלד קומת הקרקע, וכן חלק ניכר מקיר התמך שנוצק עד לגובה 3.5 מ'. לטענתו, עצירת העבודות בשלב זה תגרום לו לנזק כספי משמעותי.
14. לטענתו, הנתונים הנוגעים למפלסים, גבהים וקיר התמך הוצגו במסמכי הבקשה להיתר, בתשריטים, בחתכים ובמפות המדידה. בנוסף, שינוי מפלס הקרקע והקמת קיר תמך נדרשו בשל אילוצים טופוגרפיים ולצורכי ניקוז, בעוד שקירות תמך דומים ללא דירוג אושרו על ידי הוועדה המקומית ונבנו במגרשים סמוכים ובאופן שקיר התמך שבמגרשו מהווה המשך ישיר של קיר תמך שאושר במגרש מצפון מזרח ובגובה זהה ללא דירוג וללא שהתבקשה הקלה בגין כך.
15. עוד לטענתו, ניתן לסטות מהוראות תקנה 4.09 לתקנות בקשה להיתר במסגרת הליך של הקלה, ונסיגה של 60 ס"מ ממילא לא תפחית את גובה הקיר מנקודת מבטם של העוררים, אלא תחייב הריסת חלק ממנו ותיצור רצועת שטח בלתי נגישה.
16. לאחר שבמעמד הדיון שמענו באריכות את טענות הצדדים, הצענו להם לבחון אפשרות לסיים את המחלוקת ביניהם בפשרה ולאמץ את הפתרון שהוצע על ידי הוועדה המקומית לדירוג קיר התמך במסגרת בקשה לשינויים בהיתר בסמכות מהנדס, אשר סברנו כי יש בו כדי לתת מענה ראוי וסביר ולייתר את המשך הדיון בערר.
17. משלא עלה בידי הצדדים להגיע להסכמות בהתאם למתווה המוצע, קבענו בהחלטת ביניים מיום 17.6.26 כי הצדדים ישלימו טיעוניהם בשאלה האם ניתן להחיל בענייננו את משטר ההקלות הישן. זאת, בשים לב לשינוי שחל לאחרונה בדיון ביחס למשטר ההקלות, המאפשר המשך מתן הקלות בהתקיים תנאים מסויימים, ותוך שנקבעו הוראות מעבר להמשך תחולתו על בקשות

- להיתר שהוגשו עד למועד מסויים. עוד קבענו, כי לאחר הגשת השלמות הטיעון, תשקול ועדת הערר את המשך הטיפול בתיק, לרבות טענות המשיב בדבר דחיה על הסף מחמת שיהוי.
18. העוררים שבו וטענו כי יש לבטל את היתר הבניה בחלקו הנוגע לקיר התמך, וכי לא ניתן להכשירו באמצעות פרסום הקלה בדיעבד. בנוסף, הפגם אינו ניתן לריפוי גם מאחר שקיימים בעלי מקרקעין גובלים נוספים שלא נשמעו בהליך.
19. לטענתם, אין הצדקה תכנונית לאישור הקלה, שעה שקיימת חלופה תכנונית שאינה מחייבת הקלה ואשר נדחתה על ידי המשיב מטעמים כלכליים בלבד.
20. אשר לתחולת משטר ההקלות, הוראות המעבר שנקבעו המאפשרות המשך החלת משטר ההקלות הישן בהתקיים תנאים מסויימים, אינן חלות בענייננו. זאת, מאחר שמדובר בהריסת מבנה קיים ובנייתו מחדש, ולא בתוספת לבניין קיים שבנייתו הושלמה לפני למעלה משמונה שנים.
21. כמו כן, ואף שהבקשה להיתר הוגשה לפני יום 1.1.2025, הוא המועד שנקבע בהוראת המעבר לצורך המשך תחולת משטר ההקלות ללא קשר לגילו של המבנה, הרי שמתן היתר הבניה מפקיע את הסמכות לאשר במסגרת הבקשה להיתר שהטיפול בעניינה הסתיים, הקלה נוספת. מכל מקום לשיטתם, השינוי בקיר התמך אינו ניתן לאישור מכוח תקנה 3(א) לתקנות שינויים בסמכות מהנדס, כך שלא ניתן לרפא את הפגם מכוחן.
22. הוועדה המקומית טענה כי הבקשה להיתר נקלטה ביום 24.10.23 במסלול הקלות, ולכן חל עליה משטר ההקלות הקודם. בהתאם וככלל, ניתן היה לבקש הקלה מפרט 4.09 לתקנות בקשה להיתר, לרבות ביחס לגובה קיר תמך, והקלה זו אינה מהווה סטיה ניכרת.
23. עם זאת, מאחר שבענייננו כבר הונפק היתר בניה והבניה מתבצעת מכוחו בפועל, קיים קושי משפטי לאפשר השלמת פרסום הקלה בדיעבד, שכן הדבר עלול לרוקן מתוכן את הוראת המעבר, בעוד שהחזרת הבקשה לדיון בוועדה המקומית משמעה למעשה ביטול ההיתר הקיים.
24. לפיכך סברה הוועדה המקומית כי פרסום הקלה אינו הדרך הראויה לפתרון המחלוקת וכי יש לאמץ את הפתרון שהוצע על ידה לדירוג קיר התמך במסגרת בקשה לשינויים בהיתר בסמכות מהנדס.
25. המשיב שב על טענותיו בדבר שיהוי, מעשה עשוי והסתמכות. לחלופין טען, כי מאחר שהליך הרישוי החל בשנת 2023, בתקופה בה חל משטר ההקלות הקודם, אין במתן היתר הבניה כדי לשלול את האפשרות לדון בהקלה ולאשר את הקיר במתכונתו.
26. לטענתו, מדובר לכל היותר בפגם פרוצדורלי, שכן נתוני המפלסים וגובה הקיר הוצגו בבקשה להיתר, וכי לוועדת הערר סמכות לרפא את הפגם מכח דוקטרינת הבטלות היחסית, בפרט לאחר שהעוררים השמיעו את מלוא טענותיהם. בנוסף, משיתר בעלי המגרשים הגובלים נתנו הסכמתם בכתב להמשך הבניה, אין צורך בפרסום נוסף לצורך שמיעתם.
27. יש להעדיף את אישור ההקלה וקיימת הצדקה לאישורה בדיעבד, שעה שהפגם נבע מטעות של הוועדה המקומית אף שהמשיב הציג בפניה את מלוא הנתונים. מכל מקום, דירוג הקיר לא יעניק לעוררים תועלת ממשית, בעוד שביצועו בשלב הנוכחי יחייב הריסה ושינויים הנדסיים משמעותיים ויגרום לו נזק כבד.
28. לחלופין, הציע המשיב להותיר את הקיר במתכונתו תוך הנמכתו ב-40 ס"מ, ובהתאם להסדר שהושג עם יתר השכנים.

דיון והכרעה

29. נקדים מסקנה לדיון ונציין כי לאחר שבחנו את טענות הצדדים ואת מלוא החומר שהונח בפנינו, מצאנו לנכון לאמץ את הפתרון התכנוני שהוצע על ידי הוועדה המקומית לדירוג קיר התמך, במסגרת בקשה לשינויים בהיתר בסמכות מהנדס.
30. זאת, לאחר שהלכה למעשה, הוועדה המקומית הבהירה כי נפלה טעות בעת אישור הבקשה להיתר, שכן קיר התמך לא הוצג באופן מספק במסמכי הבקשה, ומשכך סוגיית גובהו והצורך בדירוגו לא נבחנו בעת אישורה. משמעות הדברים היא, שככל שהתבקש לאשר את קיר התמך במתכונת החורגת מהוראות תקנה 4.09 לתקנות בקשה להיתר, היה על המשיב לבקש הקלה מתאימה ולפרסמה כדין.
31. על רקע האמור, אנו סבורים כי הפתרון שהוצע על ידי הוועדה המקומית הוא פתרון סביר, מידתי וישים, הנותן מענה נקודתי לפגם שנפל בהיתר הבניה בכל הנוגע לקיר התמך, מבלי להידרש לסטייה מהוראות התקנות, ותוך איזון ראוי בין אינטרס העוררים בהסדרת גובה הקיר ובצמצום הפגיעה בהם, ככל שקיימת, לבין הפגיעה באינטרס ההסתמכות של המשיב ובשים לב לשלב בו מצוי קיר התמך.
32. כידוע, ועדות ערר ופסיקת בתי המשפט בהחלטות רבות התוו קווים מנחים בבואה של הוועדה המקומית לאשר הקלה, המאפשרת סטייה מהוראות התכנית החלה, ולפיהם עליה לבדוק בראש ובראשונה, אם קיימת הצדקה תכנונית לאישור ההקלה המבוקשת (ע"מ 2131/12 **רוני טל** [טוקוולי] נ' **ועדת ערר המחוזית ת"א** (פורסם בנבו)). אם אין הצדקה כאמור, אין לאשר הקלה מהוראות תוכנית. בשלב השני - אם הוועדה המקומית מגיעה למסקנה כי קיימת הצדקה תכנונית, עליה לשקול שיקולים רלוונטיים אחרים הנוגעים להיקפה, עצימותה של ההקלה, ופגיעתה בצדדים שלישיים, ובסופו של התהליך על הוועדה לאזן בין שני אלה - בין ההצדקה התכנונית באישור ההקלה לבין הפגיעה שתיגרם כתוצאה מאישורה. וראו עת"מ 9929-10-17 **עיריית קרית גת נ' הוועדה הארצית לתכנון ולבניה של תשתיות לאומיות מדינת ישראל** (פורסם בנבו); ערר 6055/08 **איתן כחל נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה אשדוד** (פורסם בנבו); ערר 1029-06-22 **גרופית הנדסה אזרחית ועבודות ציבוריות בע"מ נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה שרונים** (פורסם בנבו); ערר 1022-05-22 **עינת מעיין נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה גבעת שמואל** (פורסם בנבו).
33. בענייננו, משהובהר כי נפלה טעות ושקיים פתרון תכנוני ישים המאפשר להסדיר את קיר התמך תוך ביצוע התאמות נקודתיות מינוריות בלבד, לא מצאנו הצדקה תכנונית לאשר הקלה שתאפשר את הותרת הקיר במתכונתו הנוכחית, בחריגה מהוראות התקנות, מקום בו ניתן לתקן את הפגם בדרך מידתית ופוגענית פחות.
34. משכך, ומשמצאנו כי ממילא לא קיימת הצדקה תכנונית לאישור ההקלה, מתייתר הצורך להכריע ביתר הסוגיות הנוגעות לאפשרות לאשרה בענייננו, ובכלל זה בשאלה האם ניתן בנסיבות העניין להחיל את משטר ההקלות הקודם ומהי תחולת הוראות המעבר בענייננו.
35. אשר לטענת השיהוי - לאחר שעיינו במסמכים ובתכתובות שהוצגו בפנינו, לא שוכנענו כי הונחה בפנינו תשתית עובדתית מספקת המאפשרת לקבוע מתי נודע לעוררים, או מתי היה עליהם לדעת, על קיר התמך במתכונת שאושרה ועל הפגם התכנוני שנפל בבקשה להיתר.
36. הגם שלטענת המשיב הודעת הפרסום הומצאה לעוררים באמצעות חברת "נענע שליחויות",

ולתמיכה בטענה זו הוצגה "רשימת איתור בעלים" הכוללת את פרטי הנמענים, וביניהם העוררים, ואת מספרי סימוכין למשלוחים, לא הוצגה בפנינו אסמכתא או כל מסמך אחר המלמדים אם ומתי התקבלו המסמכים בידי העוררים בפועל.

37. יתרה מכך, גם אם נניח כי הבקשה להיתר ומסמכיה אכן הומצאו לידי העוררים, משההקלה הנדרשת ביחס לקיר התמך לא צוינה באופן מפורש בנוסח הפרסום ולא נכללה במלל המתאר את מהות ההקלה, לא ניתן לייחס לעוררים ידיעה מפורשת בדבר גובה הקיר או בנוגע לאי דירוגו. 38. מסקנה זו מתחזקת נוכח העובדה שהוועדה המקומית עצמה הבהירה כי קיר התמך לא הוצג באופן מספק במסגרת הבקשה, ולכן סוגית גובהו והצורך בדירוגו לא באו לידי ביטוי בהערות הצוות המקצועי ולא נבחנו טרם אישורה.

39. לאמור, שעה שגורמי המקצוע בוועדה המקומית, האמונים על בחינת הבקשה והתאמתה להוראות הדין, לא עמדו במסגרת הליך הרישוי על הצורך להידרש להוראות תקנה 4.09 לתקנות בקשה להיתר או על הצורך בפרסום הקלה מתאימה, קיים קושי ממשי לייחס לעוררים, שאינם אנשי מקצוע, ידיעה בדבר אותו פגם, אך מעצם המצאתם של המסמכים הגרפיים של הבקשה להיתר.

40. מטעם זה, גם אין לזקוף לחובת העוררים את העובדה שלא הגישו התנגדות ביחס לקיר התמך במסגרת הליך הרישוי.

41. לסיכום נקודה זו, משלא פורסמה הקלה ביחס לקיר התמך, אין לצפות מהעוררים "לאתר" בעצמם את הסטייה מתוך מסמכי הבקשה להיתר, וזאת בפרט שעה שמדובר בפגם שמוסד התכנון עצמו לא זיהה במסגרת הליך הרישוי. לא למותר לציין כי החובה להציג את הבקשה להיתר כנדרש ולבקש הקלה מקום שבו מבוקשת סטייה מההוראות התקנות מוטלת, בראש ובראשונה, על מבקש ההיתר.

42. משמעות האמור הינה, כי לא ניתן לייחס לעוררים ידיעה ממשית וקונקרטית ממועד פרסום הבקשה להיתר בשנת 2023 או ממועד ההמצאה הנטענת, ולמנות את השיהוי הנטען ממועד זה. 43. כך גם, הטענה כי העוררים ידעו על גובהו של קיר התמך ועל אי דירוגו, שעה שנכחו במקום, שוחחו על כך עם המשיב וראו את עבודות הבניה המתבצעות בשטח, אינה נתמכת בתשתית ראייתית מספקת המעידה על ידיעה ממשית וקונקרטית כאמור.

44. בהקשר זה הפנה המשיב להתכתבות שנערכה באמצעות הודעת WhatsApp מיום 9.8.2024, ממנה עולה כי במועד זה הועברו למר חיים דעבול פרטי ההתקשרות של האדריכל מטעם המשיב, וכן להתכתבות נוספת מיום 3.3.26 במסגרתה התבקש המשיב להעביר את מפת המדידה, והשיב כי שלח את כל המסמכים שהיו ברשותו.

45. עוד טען המשיב כי ביום 3.3.26 נפגש עם מר דעבול בשטח וכי במועד זה שוחחו הצדדים במפורש על גובה הקיר, תוך שהמשיב הפנה לקיר הקיים במגרש הסמוך.

46. אלא שמהתכתובות שהוצגו בפנינו אין כל אינדיקציה לתוכן השיחה כאמור, ואין בהן כל התייחסות לגובהו של קיר התמך, לעובדה שלא יהיה מדורג, או לצורך בפרסום הקלה, באופן המעיד כי העוררים היו מודעים בשלב זה לכל אלה.

47. לכל היותר, יש בתכתובות אלה כדי ללמד על מגעים שהתקיימו בין הצדדים בקשר להליכי הרישוי והבניה ועל מודעות כללית לעבודות המתבצעות בפועל, אך לא על ידיעה ממשית וקונקרטית בדבר קיר התמך במתכונת שאושרה.

48. כך גם, אין בעצם העובדה שהעוררים ראו את עבודות הבניה המתבצעות במגרש כדי להוביל

למסקנה אחרת. עצם ההבחנה בקיר במהלך הקמתו אינה מלמדת, כשלעצמה, כי העוררים ידעו מה יהיה גובהו המתוכנן והמאוסר, כי נדרש דירוג בהתאם לתקנות, או כי הותרו במתכונת זו מחייבת פרסום הקלה.

49. משלא עלה בידינו להתחקות אחר המועד בו ניתן לייחס לעוררים ידיעה ממשית וקונקרטית וממילא לא הוכח משך השיהוי הנטען, לא מצאנו מקום לדחות את הערר על הסף מטעם זה.

50. מכל מקום, אף אם היינו מניחים כי נפל שיהוי מסוים בהתנהלות העוררים, לא היה בכך בנסיבות העניין, כדי להצדיק את הותרת הפגם שנפל בהיתר הבניה על כנו. זאת בפרט שעה שהוועדה המקומית עצמה הכירה בטעות שנפלה והציעה פתרון ישים המאפשר להסדיר את קיר התמך בהתאם להוראות הדין, מבלי להידרש לפרסום הקלה.

51. בנסיבות אלה, אנו סבורים כי אי החוקיות שנפלה גוברת על טענת השיהוי, ככל שקיים.

52. יחד עם זאת, הקביעה כי נפל פגם בהיתר הבניה, אינה מובילה בהכרח למסקנה כי יש להורות על ביטול היתר הבניה או על התלייתו. שאלת תוצאתו של הפגם והסעד הראוי בגינו היא שאלה נפרדת, שיש לבחון בהתאם למהות הפגם, ולמכלול נסיבות העניין.

53. עקרונות אלה באו לידי בדוקטרינת הבטלות היחסית שהוכרה בפסיקה, ולפיה לא כל הפרה מהותית של הדין גוררת בהכרח את בטלות ההחלטה המנהלית, ויש להבדיל בין עצם הפגם לתוצאותיו, לבחון את מהות הפגם, ולהתאים את הסעד הראוי לכלל נסיבות המקרה. ראה לדוגמא בג"צ 2911/94 סאמי באקי נ' עמרם קלעג'י - מנכ"ל משרד הפנים (פורסם בנבו).

54. בענייננו, הפגם שנמצא נוגע לרכיב מסוים ומוגדר בהיתר הבניה - קיר התמך, ואינו פגם היורד לשורש ההליך התכנוני באופן המצדיק, בנסיבות העניין, את ביטולו או את התלייתו של היתר הבניה כולו. זאת, בפרט שעה שקיים פתרון תכנוני נקודתי המאפשר לתקן את הפגם ולהסדיר את קיר התמך בהתאם להוראות הדין, במסגרת בקשה לשינויים בהיתר בסמכות מהנדס.

55. משכך, לא מצאנו מקום להורות על ביטול היתר הבניה או על התלייתו, והסעד הראוי לטעמנו הוא תיקון הרכיב הנוגע לקיר התמך בהתאם לפתרון התכנוני הראוי שאומץ על ידנו לעיל.

56. סיכומו של דבר הערר מתקבל בחלקו. המשיב יגיש בקשה לשינויים בהיתר בסמכות מהנדס ויתקן את תכנון קיר התמך בהתאם לפתרון המוצע על ידי הוועדה המקומית.

ניתנה היום: ד' בתשרי תשפ"ז, 15.09.2026.

עו"ד ניילי בן משה-ידגר

יו"ר ועדת ערר

מחוז מרכז

קסם ביק

מזכירת ועדת ערר

מחוז מרכז

